

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/75/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010592
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3117010592.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci odsúdeného G. X., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom mesto O., okres O., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava, pre trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 01. októbra 2020 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 16. júna 2020 pod sp. zn. 6Nt/164/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku sa sťažnosť odsúdeného G. X. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 16. júna 2020 pod sp. zn. 6Nt/164/2017 podľa § 92 odsek 1 písm. c) Tr. zákona zamietol návrh odsúdeného G. X., nar. XX.XX.XXXX na zahľadanie odsúdenia v trestnej veci vedenej proti nemu Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 4T/465/1988 pre trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 Z. z. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení v čase spáchania skutku a ďalej len Tr. zákon - výrok pod bodom I.) a súčasne podľa § 474 Tr. poriadku vyslovil, že odsúdený G. X. nie je účastný amnestie prezidenta ČSSR zo dňa 01. januára 1990 s účinkom, že sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený (výrok pod bodom II.). Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil tým, že odsúdený žiadal zahladiť odsúdenie v uvedenej trestnej veci, v ktorej bol rozhodnutím zo dňa 14.10.1988 uznaný za vinného zo spáchania trestného činu pohlavného zneužívania podľa § 242 odsek 1 Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, z ktorého bol podmienene prepustený dňa 01.08.1990 a zároveň bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu lúpeže podľa § 234 odsek 1 Tr. zákona, z trestného činu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 9 odsek 2 k § 247 odsek 1 Tr. zákona a z ďalšieho trestného činu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 9 odsek 2 k § 247 odsek 1 Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v citovanom rozhodnutí, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorý vykonal dňa 18.08.1997, pričom časť z tohto trestu vo výmere 2 (dva) roky bola odsúdenému odpustená amnestiou a že preskúmaním vedenia riadneho života u odsúdeného v zmysle § 92 odsek 1 písm. c) Tr. zákona bolo zistené, že v zákonnej trojročnej lehote, po ktorú bolo potrebné, aby odsúdený preukázal nepretržité vedenie riadneho života, bol odsúdený G. X. opakovane súdne trestaný Okresným súdom Trenčín v trestných veciach pod sp. zn. 4T/491/1989, 3T/40/1991, 1T/304/1991, 3T/50/1998, 2T/101/2009 a 3T/140/2009, pričom posledný uložený trest má predpokladane vykonať až dňa 01.06.2034 a teda u odsúdeného G. X. doposiaľ neuplynul ešte ani jeden deň z doby, po ktorú je potrebné skúmať vedenie riadneho života, pretože sa striedavo nachádzal a nachádza vo výkone väzby a výkone trestu odňatia slobody, pričom nová doba pre vedenie riadneho života začne u odsúdeného plynúť až po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody uvedeným dňom v roku 2034. U odsúdeného G. X. tak nebolo preukázané vedenie riadneho života po dobu najmenej troch rokov v zmysle ustanovenia § 92 odsek 1 písm. c) Tr. zákona. Okresný súd pri riešení predbežných otázok, ktoré bolo nevyhnutné riešiť v rámci posudzovaného prípadu dospel k záveru, že odsúdený nie je účastný amnestie prezidenta ČSSR zo dňa 01. januára 1990

s účinkom, že sa na neho hľadá ako by nebol odsúdený a že u odsúdeného nedošlo ani k zahladeniu jeho odsúdenia podľa § 121 odsek 1 Tr. zákona uvedeného pod bodom 3. a 4. uvedenom v Registri trestov GP SR u jeho osoby.

Proti uvedenému uzneseniu v zákonnej lehote troch pracovných dní od jeho oznámenia (doručenia písomného vyhotovenia napadnutého uznesenia) podal odsúdený G. X. sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil tým, že po tom, čo získal opis rozsudku Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 4T/465/88 zistil, že sa v ňom nenachádza ako obvinený. Ďalej uviedol, že skutku, posúdeného ako lúpež sa dopustil v apríli 1988, teda blízko veku mladistvého a bol mu prezidentom republiky amnestovaný trest odňatia slobody vo výške 2 rokov a zvyšok trestu mu bol podmiennečne premenený Okresným súdom Nitra. Podmiennečný trest za lúpež vykonal v roku 1997. Teda okresný súd neuvádza v odôvodnení napadnutého uznesenia správne údaje, pretože nie je možné vykonávať jednoročný trest odňatia slobody, ktorý bol celý amnestovaný. Zo sprístupnených informácií má vedomosť o tom, že amnestia prezidenta republiky zo roku 1990 boli amnestované tresty odňatia slobody pre úmyselné trestné činy do výšky 2 rokov, preto okresný súd uviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia zlé a nezmyselné údaje a vychádzal len z opisu pôvodného rozsudku okresného súdu zo dňa 14.10.1988, ktorý bol zrušený Krajským súdom v Bratislave zo dňa 31. januára 1989 s tým, aby okresný súd opätovne vo veci konal a rozhodol. Ďalej poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR vo vzťahu k ustanoveniu § 92 Tr. zákona týkajúci sa zániku trestnosti, z ktorého vyplýva, že doba pre zahľadenie odsúdenia je jeden rok, keďže sa vychádza zo skutočnej dĺžky uloženého trestu, teda aj trestu zmierneného amnestiou prezidenta republiky. On túto podmienku dodržal v dobe od 14. júna 2007 do 02. júna 2009. Ďalej tiež poukázal, že nálezom Ústavného súdu SR, ÚS 285-2017/163 boli rozsudky z čias neslobody až do roku 1990 vyhlásené za nepoužiteľné, zastaralé a štátny režim za nedemokratický a odsúdeniahodný a nie je možné brať tieto odsúdenia na zreteľ. Taktiež poukázal na to, že predmetný rozsudok, ktorým bol odsúdený vyhlásený na území ČSSR, dnes už neexistujúceho štátu a pred vyhlásením Ústavy SR a pred založením Slovenskej republiky. Preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil v celom rozsahu a aby sám rozhodol o zahladení predmetného odsúdenia uvedeného pod bodom 3. a 4. Registra trestov GP SR u jeho osoby.

Krajský súd ako nadriadený súd, na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 01. júla 2020, preskúmal v zmysle § 192 odsek 1 Tr. poriadku na neverejnom zasadnutí dňa 01. októbra 2020 správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že hoci sťažnosť odsúdeného bola podaná oprávnenou osobou a včas, táto nie je dôvodná.

Už na úvod musí krajský súd, po splnení svojej prieskumnej povinnosti uviesť, že po tom, čo uznesením zo dňa 05. novembra 2019 pod sp. zn. 2Tos/117/2019 zrušil v posudzovanej trestnej veci napadnuté uznesenie okresného súdu zo dňa 14. augusta 2019, ktorým už raz okresný súd predmetnú žiadosť odsúdeného o zahľadenie predmetného odsúdenia zamietol, okresný súd napravil vytýkané pochybenia a ďalej už postupoval v posudzovanej trestnej veci procesne správne. Okresný súd teda na podklade zabezpečeného relevantného listinného materiálu dospel k správnym skutkovým zisteniam a tiež aj k správnym právnym záverom. V odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne, chronologicky a vyčerpávajúco správne popísal skutkový stav veci ohľadom doterajších odsúdení G. X. a dospel aj podľa názoru krajského súdu k správne záveru o tom, že u odsúdeného skutočne ešte nezačala plynúť opätovne nová doba, po ktorú musí odsúdený viesť riadny život tak, aby bolo možné jeho predmetné odsúdenie zahladiť. Správnymi sú aj všetky právne závery okresného súdu, s ktorými sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil. Správnymi sú tiež závery okresného súdu o tom, že odsúdený vo vzťahu k predmetnému odsúdeniu nie je účastný amnestie prezidenta republiky ČSSR, ním vyhlásenej 01. januárom 1990. Rovnako správne sú tiež závery okresného súdu ohľadom zahladienia odsúdenia „ex lege - zo zákona“ podľa § 121 odsek 1 Tr. zákona. Vyslovené skutkové závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia sú zrozumiteľné a presvedčivé, toto je vecne správne a zákonné a vzhľadom na jeho kvalifikovanosť krajský súd v podrobnostiach iba na toto rozhodnutie odkazuje. V prípade dvojinstančného rozhodovania rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria vždy jednotu a v prípade kvalifikovaného napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa postačuje iba na toto rozhodnutie a jeho odôvodnenie odkázať. Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného G. X., krajský súd nepovažoval ani jednu z nich za dôvodnú. Zo žiadneho rozhodnutia Ústavného súdu SR a ani zo samotnej Ústavy SR či iného platného zákona nepochybne a jednoznačne nevyplýva, že na právoplatné súdne rozhodnutia vydané v mene ČSSR pred rokom 1990 a ani pred vznikom Slovenskej

republiky (rozhodnutia súdov ČSFR) nie je možné prihliadať tak, ako na to poukazoval odsúdený G. X.. Nedôvodnými sú tiež jeho námietky vo vzťahu k odôvodneniu napadnutého uznesenia okresného súdu, ktorými okresný súd popisoval skutkový stav veci.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody, neakceptujúc sťažnostné námietky odsúdeného G. X. rozhodol tak, ako že jeho sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e sťažnosť prípustná.